

Chrzest

Kościół, otrzymawszy misję głoszenia Ewangelii i udzielania chrztu, już od pierwszych wieków chrzczył nie tylko dorosłych, lecz także niemowlęta.

Zawsze, bowiem uważał, że według słów Pańskich: *"Jeśli się ktoś nie odrodzi z wody i z Ducha Świętego, nie może wejść do królestwa Bożego"* (J 3, 5). Dzieciom nie należy odmawiać chrztu, ponieważ chrzci się je w wierze Kościoła, wyznawanej publicznie przez rodziców, chrzestnych i przez innych uczestników.

Źródło: http://jozef-krasnik.pl/viewpage.php?page_id=14

Obowiązki rodziców

Rodzice mają obowiązek troszczyć się, ażeby ich dzieci zostały ochrzczone w pierwszych tygodniach; możliwie jak najszybciej po urodzeniu. Jeżeli dziecko znajduje się w niebezpieczeństwie śmierci, powinno być jak najszybciej ochrzczone.

Do godziwego ochrzczenia dziecka wymaga się aby:

- rodzice zgodzili się, a przynajmniej jedno z nich, lub Ci, którzy ich prawnie zastępują;
- istniała uzasadniona nadzieja, że dziecko będzie wychowywane po katolicku, jeśli jej zupełnie nie ma chrzest należy odłożyć zgodnie z zasadami prawa partykularnego, powiadamiając rodziców o przyczynie.

Rodzice dziecka mają w obrzędzie chrztu swoje ważne zadania. Nie tylko bowiem wysłuchują pouczeń celebransa i uczestniczą w modlitwie odmawianej przez całe zgromadzenie wiernych, lecz spełniają ponadto czynności liturgiczne, gdy:

- publicznie proszą o chrzest dla dziecka;
- kreślą znak krzyża na czole dziecka bezpośrednio po celebransie;
- wyrzekają się szatana i składają wyznanie wiary;
- niosą niemowlę do chrzcielnicy (należy zwłaszcza do matki);
- trzymają zapaloną świecę;
- otrzymują specjalne błogosławieństwo przeznaczone dla matek i ojców.
- jeśli ktoś z rodziców dziecka nie może złożyć wyznania wiary, bo np. nie jest katolikiem, może zachować milczenie; żąda się tylko, aby wyrażając prośbę o chrzest dla dziecka, zamierzał lub przynajmniej się zgadzał wychować dziecko według wiary otrzymanej na chrzcie.

Dziecko porzucone lub znalezione, jeśli po dokładnym zbadaniu nie ustalono jego chrztu- należy ochrzcić.

Płody poronione, jeśli żyją, jeśli to możliwe- ochrzcić.

Aby dorosły mógł być ochrzczony powinien wyrazić wolę przyjęcia chrztu, być odpowiednio pouczony o prawdach wiary i o obowiązkach chrześcijańskich oraz przejść praktykę życia chrześcijańskiego w katechumenacie. Ma być również pouczony o konieczności żalu za grzechy.

Dorosły znajdujący się w niebezpieczeństwie śmierci, może być ochrzczony, jeśli mając jakąś znajomość głównych prawd wiary, ujawni w jakikolwiek sposób intencję przyjęcia chrztu i przyrzeknie, że będzie zachowywał nakazy chrześcijańskiej religii. Jeśli tylko nie stoi na przeszkodzie poważna racja, dorosły przyjmujący chrzest, powinien być zaraz bierzmowany i uczestniczyć w Eucharystii, przyjmując także Komunię Świętą.

Wymogi dla chrzestnych

Przyjmujący chrzest powinien mieć, jeśli to możliwe, chrzestnego. Ma on dorosłemu towarzyszyć w chrześcijańskim wtajemniczeniu, a dziecko wraz z rodzicami przedstawiać do chrztu oraz pomagać, aby ochrzczony prowadził życie chrześcijańskie odpowiadające przyjętemu sakramentowi i wypełniał wiernie związane z nim obowiązki.

Należy wybrać tylko jednego chrzestnego, lub chrzestną, albo dwoje chrzestnych.

Do przyjęcia zadania chrzestnego i wypełnienia czynności liturgicznych może być dopuszczony ten kto:

- został wyznaczony przez przyjmującego chrzest albo przez jego rodziców, albo przez tego, kto ich zastępuje.
- jest wystarczająco dojrzały do pełnienia tego zadania, to znaczy ukończył szesnaście lat, chyba że biskup diecezjalny ustalił inny wiek, albo proboszcz lub szafarz ze słusznej przyczyny dopuszcza wyjątek;
- jest wolny od jakiegokolwiek kary kanonicznej, zgodnie z prawem wymierzonej lub deklarowanej;
- nie jest ojcem lub matką przyjmującego chrzest;
- przyjął trzy sakramenty wtajemniczenia: chrzest, bierzmowanie i Eucharystię oraz prowadzi życie zgodne z wiarą i z zadaniem, jakie ma pełnić;
- należy do kościoła katolickiego i prawo nie zabrania mu pełnienia zadań chrzestnego. Jeżeli rodzice przyjmującego chrzest wyrażą takie życzenie, obok chrzestnego katolika (chrzestnej katoliczki) można dopuścić jako chrześcijańskiego świadka chrztu człowieka ochrzczonego i wierzącego w Chrystusa, ale nie należącego do wspólnoty katolickiej.

Wymagane dokumenty:

- Akt urodzenia dziecka z Urzędu Stanu Cywilnego.
- Zgłoszenie dziecka do chrztu (Anmeldung zur Taufe) nie później niż 3 tygodnie przed planowanym terminem;
- Dokument zawierający pełne dane rodziców dziecka (tj.: imię i nazwisko, imiona rodziców w tym nazwisko panięskie matki, data i miejsce urodzenia, data i miejsce zawarcia związku małżeńskiego).
- Dane rodziców chrzestnych dziecka: imię i nazwisko i dokładny adres (chrzestni mieszkający poza naszą parafią dostarczają ze swojej parafii zaświadczenie stwierdzające, iż są praktykującymi katolikami i mogą zostać rodzicami chrzestnymi).